

ai, ai, ai karjasta, (käär) murastu rohud olid,
 küül küül tulge pruunida, aga tohtu rohud keige
 tigimad. Nollid, niid terweks saavad, aga
 parema ühti; jõi tufe ja kolmanda ma wul-
 juue waawaga ära, ilma kei parema terwift polnu
 neift saanud. Kolm oli niid küül wal, juwa ma ma
 wasta ei wõta, mis nendega tiku. Ta oleks niid
 küül häämaliga ülejätma, oleks ta neift kolmeft
 terweks saanud, aga ta lundis, et neift kolmeft, mis
 ta ära jõi, terwift pole järe tulnu; wõtkis neikes
 neid ära karta ja siis praawida, mis ta ka
 teigi ja ilma kei parema terwift midagi.
 Läks jälle tohtu juuri, alustas juttu ja ütles:
 Linn kaanid olid mul w aaga ilgeid püüde
 2 neift wõifin aga waiwalt hingis ära juua
 ja 3 xalfin ära; illegiwaat mul oma
 noore põlwe terwift pole kulnud.

Kas ma neid öieti ei pruuninud, ka arwan
 et pe mulle kahjo teigi, et neike elawalt ei
 pruuninud.

Tohtu pahandas enast wäga mitte juttu üle,
 kui kuulis, et mees oli tema kaanid ära foonud
 onida, ta oli annud temale ihu pääl panma
 wad wäga imemas, aga mees (käär) imes
 kaanide wete wahes, wõi küidas parem
 ütelda, imis neid keige oma wõiega
 Tohtu pahandas enast selle üle, et tohtu
 öieti ei õpetanud, küida moodi neid pei
 pruugitama. Tema oli küida igamees ilgei
 mõistat paja waawa selle pruunimise
 näinud päälige püüde, hõri kaanid kahaga
 täjuma.

22. Karplaste jaxxo õnnetus

Iga inimisel on oma amet, ni ka karplaste
 üksjago elawad neift; jaxxo kaawamise ja tõi-
 wa põletamisest. Nemad kaawawad juuri.